

rekursního. Totéž ustanovení o stížnosti do usnesení prvního soudu a o vyloučení jiného opravného prostředku bylo obsaženo v § 4 (6) zákona o ochraně nájemníků, dříve plativšího, ze dne 8. dubna 1920, čís. 275 sb. z. a n. Okolnost, že § 24 nyní platného zákona z roku 1922, týkající se opravných prostředků v řízení soudním o nájmem, zní poněkud jinak, totiž, že do rozhodnutí soudu první stolice lze podat stížnost ke sborovému soudu první stolice a že další opravný prostředek jest vyloučen, není na odpor onoho výkladu § 4 (5) téhož zákona z roku 1922. Nelze totiž míti za to, že zákonodárce užil v § 4 výrazu »jiný« úmyslně na rozdíl od výrazu »další«, uvedeného v § 24 a že tedy v § 4 nevyločil další opravný prostředek, totiž opravný prostředek do usnesení soudu stolice druhé. Vždyť řízení v případech § 4 i § 24 je stejné, totiž mimosporné, a v § 24 není uvedeno, že by do rozhodnutí prvního soudu bylo lze podat též jiný opravný prostředek než stížnost ke sborovému soudu první stolice, § 4 (5) pak převzat jest doslova z § 4 (6) dřívějšího zákona čís. 275 z roku 1920 bez jakéhokoli dodatku. Výrazu »další« bylo v § 24 zákona nynějšího čís. 130 z roku 1922 užito zřejmě jen proto, poněvadž dříve byl podle § 18 zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 275 sb. z. a n. z dotyčných rozhodnutí, jež činil nájemní úřad a nikoli soud, opravný prostředek vyloučen. Kdyby byl zákonodárce chtěl v § 4 zákona z roku 1922 na rozdíl od § 24 připustiti další opravný prostředek, totiž dovolací rekurs do usnesení soudu stolice druhé, byl by to zajiště uvedl v onom § 4.

Čís. 1886.

Lhůta ku opravnému prostředku počíná pro stranu, oprávněnou, použití menšinového jazyka, teprve od doby, kdy jí bylo usnesení doručeno v jazyku menšinovém.

Žádati, by vyřízení bylo doručeno v jazyku menšinovém, dlužno nejpozději do uplynutí lhůty k opravnému prostředku.

(Rozh. ze dne 3. října 1922, R I 1194/22.)

Do usnesení prvního soudu, jímž byla doručena výpověď Státního pozemkového úřadu ze zabraného majetku a jež doručeno bylo vlastníku dne 31. července 1922, vznesl vypovězený dne 17. srpna 1922 stížnost, když mu před tím k jeho žádosti ze dne 9. srpna 1922 bylo doručeno napadené usnesení dne 14. srpna 1922 v německém překladu. Rekursní soud odmítl stížnost jako opožděnou. Důvody: Podle § 20. odstavec první zákona ze dne 8. dubna 1920 čís. 329 sb. z. a n. přísluší osobě, hospodařící na statku, do 14 dnů ode dne doručení výpovědi stížnost proti výpovědi té k nadřízenému soudu z důvodu, že nebylo šetřeno ustanovení tohoto zákona. Vypovídající usnesení prvního soudu ze dne 27. července 1922 se stejnopisem byly vypovídající straně doručeny dne 31. července 1922 a stížnost, která byla podána na poštu dne 17. srpna 1922, došla na soud první stolice dne 18. srpna 1922. Stížnost byla podána po uplynutí lhůty; jest opožděna. Nerozhodno jest, že soud první stolice ku žádosti vypovídané strany ze dne 9. srpna 1922 dal jí doručiti německy překlad podání a vyhotovení usnesení, které ona obdr-

žela dne 14. srpna 1922, ježto skutečnost doručení podle uvedeného zákona, § 6 nesp. pat. a § 1 odstavec druhý čís. 1 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 122 sb. z. a n. nastala již dnem 31. července 1922.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by, pomina odmítací důvod, o stížnosti znovu rozhodl.

Důvody:

Jde o případ § 2 (6) jaz. zák., kde straně dodáno bylo vyřízení v jazyce jejím teprve na její žádost, i jest otázkou, ode kdy se tu má lhůta rekursní počítati. Dle odstavce druhého téhož § 2 má soud za podmínek tam uvedených v tom případě, že strana, která jest příslušníkem jazyka menšinového, učinila podání ve svém jazyku, dáti jí vyřízení nejen v jazyku státním, nýbrž také v jazyku podání t. j. jejím, menšinovém. Tu pak jest zajisté nepochybně, že lhůta rekursní běží teprve od doručení vyřízení v jazyku strany, takže kdyby soudce z jakékoli příčiny na př. z nedopatření je opomenul a dal vyřízení pouze v jazyce státním, lhůta ani běžeti nezačne, dokud chyba nenapravena a doručení v jazyce strany dodatečně neprovedeno. V případě odstavce šestého téhož paragrafu, o něž právě jde, dává se ovšem vyřízení v jazyce strany, není-li tento soudci znám, ne již z povinnosti úřední, nýbrž teprv na její žádost, ale to zajisté nevadí, aby též zásada, že lhůta rekursní běží teprv od doručení vyřízení v jazyce jejím, neplatila i zde, neboť i tu dává se jí vyřízení v jazyce jejím za tímž účelem jako tam, aby totiž z neznalosti jazyka státního škody neutrpěla, aby se jí v jejím jazyku řeklo, jaký obsah vyřízení má, by své zájmy hájiti mohla. Ale zásada ta zde předpokládá, aby strana s žádostí, by jí dodáno bylo vyřízení v jazyce jejím, nelenila, neboť nelze právní moc vyřízení ponechávati libovůli strany a dopouštěti, aby tato mohla ji odsunovati na jak dlouho, by chtěla, nelzeť zůstavovati právní poměr v nejistotě na dobu nedohlednou. Vyžaduje se tedy, aby stanovena byla určitá lhůta, do které žádost podána býti musí, má-li odkládací účinek míti. Stanoviti tuto lhůtu bude úkolem nařízení prováděcího, jemuž zákonodárce v § 8 právě také uložil, aby se postaralo i o vhodné předpisy k ochraně stran před škodami z neznalosti jazyka jim hrozícími. Než však se tak stane, nezbyvá, než stanoviti tuto lhůtu podle zásad § 7 obč. zák. a tu jest na snadě myšlenka, že nejdelší lhůtou může býti jen lhůta rekursní, neboť, stačí-li tato k rekursu, stačí i k žádosti za překlad. Tato nejdelší lhůta však také přijata býti musí dotud, dokud nařízení prováděcí vydáno nebude, neboť lze sice mysliti si i lhůtu kratší (3, 5, 8 denní), avšak každá taková byla by více méně libovolná a proto pouhým výkladem zákona určovati ji nelze, nýbrž dlužno volbu mezi více možnostmi zůstaviti moci zákonodárné, pokud se týče nařizovací. V tomto případě požádal stěžovatel o německý překlad devátý den po doručení, tedy ve lhůtě rekursní, a podal pak stížnost čtvrtý den po doručení překladu, tedy v čas, i bylo proto tak uznati, jak se stalo.

Čís. 1887.

Na základě nesporně pravého posledního poručení lze povolití knihovní záznam zástavního práva pro pohledávku nezletilého odkazovníka.

(Rozh. ze dne 3. října 1922, R I 1197/22.)